

Notat

MILJØMINISTERIET

By- og Landskabsstyrelsen

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Byer
J.nr.
Ref. gej
Den 16. december 2010

Afgivelse af indlæg i præjudiciel sag C-474/10 om fortolkning af Rådets direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet

Baggrund

Sagen er begrundet i to sager, som har været behandlet ved den nordiske High Court. Begge sager vedrører fortolkningen af direktivets artikel 6, stk. 2, om fastsættelse af en høringsfrist og 6, stk. 3, om udpegningen af myndigheder, som skal høres, og som på grund af deres specifikke miljøansvar kan blive berørt af indvirkningen på miljøet af planens eller programmers gennemførelse.

Sagerne blev rejst med påstand om at der skal være en vis grad af adskillelse mellem de udpegede berørte miljømyndigheder og den planlæggende myndighed

High Court fastslog i de to sager, at direktivets artikel 6, stk. 2 og 3, ikke var korrekt implementeret i de tilfælde, hvor Department of the Environment både var "berørt myndighed" og ansvarlig myndighed i forbindelse med udarbejdelsen af planudkast, og at de nordiske regler ikke udtrykkeligt fastsatte tidsfrister for høringen af de berørte myndigheder.

Efter at High Court havde afsagt dom, men før der var truffet afgørelse i spørgsmålet om retsmidler, erklærede Department of the Environment, at det "ikke ville være muligt" at overholde direktivet og ankede High Courts afgørelse til Her Majesty's Court of Appeal in Northern Ireland, for så vidt angår den ukorrekte implementering af artikel 6, stk. 2 og 3.

Department of the Environment har i forbindelse med anken fremført, at Department er udpeget som berørt myndighed, eftersom det er den offentlige myndighed, som har konkrete lovbestemte funktioner og beføjelser vedrørende miljøregulering. Det er endvidere den eneste myndighed med overordnet ansvar for miljøet, som desuden har den fornødne viden og ekspertise til at udøve rollen som høringsmyndighed. Departementet har endvidere lovbestemte opgaver, som pålægger Departementet at udarbejde en plan eller et program, som er omfattet af direktivet.

Departementet lægger vægt på, at direktivet ikke indebærer en høringspligt i de tilfælde, hvor samme myndighed er både berørt myndighed og planlæggende myndighed.

De nordiske regler udpeger Department of the Environment som berørt myndighed i de tilfælde, hvor andre myndigheder er den planlæggende myndighed. Derimod hører Departementet ikke sig selv i de tilfælde, hvor Departementet er planmyndighed.

Departementet peger på, at artikel 6, stk. 3, har til formål at undgå risikoen for, at myndigheder, som sandsynligvis vil blive berørt af indvirkningen på miljøet af planer eller programmer, udelukkes fra beslutningsprocessen. Departementet udelukkes ikke fra beslutningsprocessen, når Departementet er den ansvarlige planlæggende myndighed. Departementet henviser i den forbindelse til

preamlens femtende betragtning: "For at gøre beslutningsprocessen mere gennemsigtig og for at sikre, at de oplysninger, der gives med henblik på vurderingen, er omfattende og pålidelige, er det nødvendigt at fastsætte, at myndigheder med relevant ansvar på miljøområdet og offentligheden skal høres under vurderingen af planer og programmer, og at der skal fastsættes rimelige tidsfrister for høring, herunder afgivelse af udtalelser."

De danske interesser i sagen

Den danske implementering af direktivet artikel 6, stk. 2, indeholder ikke en bestemt høringsfrist i forbindelse med høringen af berørte myndigheder. Det vil dog ikke have stor betydning, om reglerne på dette punkt skulle ændres til at fastlægge en bestemt høringsfrist.

For så vidt angår implementeringen af artikel 6, stk. 3, vil der i stort omfang være sammenfald mellem planlæggende og berørt myndighed.

Hovedparten af de planer og programmer, der omfattes af direktivet om miljøvurdering af planer og programmer, udarbejdes af enten Naturstyrelsen, Miljøstyrelsen eller kommunerne. Disse tre myndigheder er i mange miljøspørgsmål også berørt myndighed i henhold til direktivets artikel 6, stk. 3.

Et krav om adskillelse mellem den planlæggende myndighed og den berørte miljømyndighed, som High Court dommen lægger op til, kunne betyde væsentlige ændringer i Danmarks administrative struktur, herunder at der skal udpeges en særlig og af kommunerne uafhængig "berørt miljømyndighed" med tilstrækkelig faglig kompetence, som skal høres i forbindelse med kommunernes planlægningsvirksomhed og tilsvarende i de tilfælde, hvor styrelserne er planlægningsmyndighed.

Danmark har således en åbenbar interesse i at støtte Department of the Environment i fortolkningen af direktivets artikel 6, stk. 3.

Regeringen har derfor besluttet at afgive indlæg i sagen og vil gøre ovenstående synspunkter gældende, idet der særlig argumenteres for,

- at berørte miljømyndigheder, jf. direktivets artikel 6, stk. 3, alene er de myndigheder, som varetager en offentlig miljøopgave, som kan blive berørt af den pågældende plan eller programs gennemførelse og som ikke samtidig er den planlæggende myndighed,
- at en planlæggende myndighed kan være berørt myndighed, når en anden myndighed er den planlæggende myndighed, og
- at der ikke er krav om udpegning af en særlig berørt myndighed i forbindelse med strategisk miljøvurdering af planer og programmer, hvor den sædvanlige berørte myndighed selv er den planlæggende myndighed.